

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.682 van 2 februari 2004
in de zaak A. 66.402/X-10.272.**

In zake : de gemeente HULSHOUT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten GEYSKENS, VANDEURZEN en Vennoten,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest
dat woonplaats kiest bij Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente HULSHOUT op 15 november 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 9 juni 1995 van de Vlaamse Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming houdende rangschikking als landschap overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen om reden van esthetische, historische en wetenschappelijke waarde, van het gebied "De vallei van de Steenkesbeek" te Hulsthout zoals afgebakend op bijgaand plan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1995;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 25 april 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het Auditoraat uit de bepaling van artikel 22, § 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, luidens welke de beschermingsbesluiten genomen op grond van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen hun rechtskracht behouden tot zij overeenkomstig genoemd decreet worden gewijzigd of opgeheven, ambtshalve besluit dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van huidig verzoekschrift;

Overwegende dat de verzoekende partij in de laatste memorie als volgt antwoordt op deze ambtshalve exceptie :

"Met de in het verslag aangehaalde bepaling heeft de Vlaamse wetgever niet anders willen doen dan aangeven dat de beschermingsbesluiten, tot stand gekomen op grond van de wet van 7.8.1931 zoals gewijzigd, niet komen te vervallen omwille van het feit dat de basiswet van 7.8.1931 zou worden opgeheven en vervangen door het nieuwe decreet van 16.4.1996.

Met deze tekst heeft de Vlaamse wetgever niet bedoeling gehad rechtstreeks vanuit het decreet de rechtsgevolgen die gehecht zijn aan een beschermingsbesluit te hechten aan de landschappen die het voorwerp hebben uitgemaakt van deze voorgaande beschermingsbesluiten.

Het standpunt van het verslag strookt ook niet met de normale lezing van deze tekst.

Bedoelde bepaling stelt uitdrukkelijk dat beschermingsbesluiten hun rechtskracht behouden, waarmee is aangehouden dat het wel degelijk de beschermingsbesluiten zijn die niet alleen in stand worden gehouden, maar ook de daaraan gekoppelde rechtsgevolgen onverlet blijven.

Nog om een andere reden kan het verslag niet worden bijgetreden.

Het zou dan ook betekenen dat de beschermingsbesluiten die tot stand zijn gekomen op grond van de wet van 7.8.1931 dan ook enkel bij decreet zouden kunnen worden gewijzigd en niet meer vatbaar zouden zijn om volgens de

normale procedure van het decreet van 16.4.1996 te worden opgeheven of afgeschaft.

Zo iets kan zeker niet de bedoeling geweest zijn van de Vlaamse wetgever.

Overigens is de techniek die in het decreet van 16.4.1996 ten aanzien van besluiten genomen op grond van voorgaande wetgeving niet nieuw of ongebruikelijk.

Zie bijvoorbeeld artikel 200 van het decreet 18.5.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Deze laatste bepaling stelt dat de bestaande reglementaire bepaling die onder het toepassingsdecreet van dat decreet vallen en niet strijdig zijn met het decreet van kracht blijven tot dat ze worden gewijzigd, opgeheven of vervangen door besluiten genomen ter uitvoering van dit decreet.

Het kan zeker niet de bedoeling geweest zijn van de decreetgever om met deze bepaling aan te geven dat de reglementaire bepalingen genomen werden op grond van de voorheen bestaande wet van 29.3.1962 of het coördinatiedecreet van 22.10.1996 tot het decretale niveau zouden worden verheven en aldus door de Raad van State niet meer zouden kunnen worden getoetst.

Tot slot kan er op gewezen worden dat de Raad van State zelf na de inwerkingtreding van het decreet van 16.4.1996 nog beschermingsbesluiten die tot stand zijn gekomen op grond van de wet van 7.8.1931 op hun wettelijkheid heeft onderzocht zonder dat hierbij ook maar in het minst werd aangegeven dat de Raad van State daarvoor niet bevoegd zou zijn omwille van de in het verslag aangegeven reden.";

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie niet antwoordt op de ambtshalve exceptie;

Overwegende dat artikel 22, §§ 1 en 2, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, zoals gewijzigd bij decreet van 21 december 2001 bepaalt wat volgt :

"§ 1. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972, 14 juli 1993 en 6 juli 1994, wordt opgeheven voor de in het Vlaamse Gewest gelegen landschappen.

§ 2. De onder het stelsel van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, begonnen procedures tot bescherming als landschap worden voortgezet overeenkomstig bedoelde wet.

De beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, behouden hun rechtskracht tot zij overeenkomstig dit decreet worden gewijzigd of opgeheven. Ten aanzien van deze beschermingsbesluiten gelden alle gevolgen die dit decreet verbindt aan de besluiten tot bescherming.

Voor beschermingsbesluiten, genomen met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, wordt de lijst van de kadastrale percelen met eigendomstoestand gelijkgesteld aan het plan.

De bepaling van het vorige lid doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om de rechtsgeldigheid te betwisten van individuele rechtshandelingen, gesteld met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, voor zover de betwisting in rechte is opgeworpen voor de bekendmaking van het decreet van 21 december 2001 tot wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen.";

Overwegende dat voornoemd artikel 22, § 2, tweede lid, een loutere overgangsbepaling is die ertoe strekt de rangschikkingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 te laten voortbestaan na de opheffing van de wet op grond waarvan zij werden vastgesteld; dat de ambtshalve exceptie niet kan worden aangenomen; dat er reden is de debatten te heropenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.